

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravištevno, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

 Zaradi današnjega praznika izide prihodnji list vtorek.

Volitev v Brežicah.

Iz brežkega okraja 13. avg.

[Izv. dop.]

Precej ko je g. Janežič odstopil od poslanstva, obrnili so se tukajšnji narodnjaki do g. Lenčeka, bivšega poslanca ter ga prosili, naj prevzame kandidaturo za deželni zbor. G. Lenček, je sicer izrekel, da je vselej pripravljen, po svojih močeh za narodno stvar delati, a da je zdaj z lastnimi opravili tako preobložen, da bi mu pač težko bilo poslanstvo prevzeti. Prosil je, naj se poišče drug kandidat iz narodnih krogov. Čeravno nam je ta odpoved jako nemila bila, smo se vendar morali udati in ponujali smo kandidaturo g. Stadlerju pri sv. Petru, znanemu rodoljubnemu možu, ki je le s tem pogojem prevzel kandidaturo, ako se ne najde drug narodni kandidat, ker on že dalje časa boleha. V tem se je res bolezen g. Stadlerja na huje obrnila in blagi mož se je moral podati zaradi ozdravljenja v slatinske toplice. Vsled tega g. Stadlerju nij mogče, kandidaturo prevzeti.

V teh okoliščinah smo se zopet do g. Lenčeka obrnili in z veseljem smemo naznanjati, da se je g. Lenček z ozirom na nevarnost, katera preti narodni stvari, pripravljenega skazal, kandidaturo prevzeti.

G. Alojz Lenček je tedaj slovenski kandidat za volilni okraj Brežice, Sevnica in Kozje.

Možje volilci! Vi poznate g. Lenčeka

kot moža, na katerega smemo Slovenci ponosni biti. Uže enkrat ste ga bili izvolili za svojega poslanca in gosp. Lenček je v onem času, ko je bil poslanec, se hrabro in možato potegoval za naš slovenski narod in njegove želje in zahteve.

G. Lenček je veliki posestnik v Blanci pri Sevnici; on živi mej kmeti, tedaj iz lastne izkušnje pozna potrebe in težnje kmetijskega stanu. Kjer gre za dobro, ljudstvu koristno stvar, stoji g. Lenček vselej v prvi vrsti bodi si v občinskih, ali v okrajnih, ali deželnih zadevah. Zlasti tudi za šolstvo in razširjanje poduka mej slovenskim ljudstvom marljivo skrbi in je na svoje stroške šolo pri Blanci ustanovil.

G. Lenček je poštenjak, kateremu smemo Slovenci popolnem zaupati, da bode v deželnem zboru vselej delal na korist Slovencev, v prid dežele v obče in še posebej v prid svojega volilnega okraja, katerega popolnem pozna.

Zato smo prepričani, da pri volitvi 20. avgusta v Brežicah bodo naši slovenski volilni možje svoje glase oddali za g. Lenčeka, ter se ne dali motiti niti plašiti od vladno-nemškutarskih agitatorjev.

Živio naš poslanec g. Alojz Lenček!

Slovenski volilci brežkega volilnega okraja.

V Ljubljani 14. avgusta.

Ko ta list bralcem v roke pride, bomo v Ljubljani odprli naše „narodno društvo“, ki nam ima biti središče političnega slovenskega delovanja. Rodilo se to društvo nij iz onega trenutnega navdušenja, ki kakor sl. ma hitro zgori in za soboj le

apatijo pušča, — nego osnovala ga je svobodomiselná stranka, v delavnosti in ostri borbi proti dvema protivnikoma učvrstena in uže močna. Zatorej smo preverjeni, da bode društvo vspešno delalo in upamo, da mu bodo pristopili s časom vsi duševno neodvisni narodnjaki.

Dozdaj se je oglasilo uže nad štiristo udov, iz posvetne inteligencije in iz kmetov. Zastopani so Slovenci ob adrijanskem morji kakor oni od nemške meje za Dravo. Pokolpljanje kakor Prekoljubelci — torej bog živi, ohrani in pomnoži naše vseslovensko narodno društvo.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 14. avgusta.

Notranja politika zdaj miruje in izvemši priprav za razne dopolnilne volitve nij iz nobene dežele slišati o političnem gibanju. Novine se tedaj pečajo bolj z vnanjo politiko.

Ustavoverni Nemci v gornji Avstriji bodo imeli svoj strankarski shod, katerega se bodo udeležili vsi poslanci iz zgornje Avstrije.

V srbskem cerkvenem zboru se je 12. t. m. bralo kraljevo pismo, s katerim se Ivačkovič za patrijarha potrjuje. 18. t. m. bode instalacija. Ivačkovič je zdaj ko je srbski patriarh, odložil rumunsko patriarhovstvo.

Ogerska zgornja zbornica je sprejela postavo o inkompatibiliteti; v generalni debati je sprejela tudi volilno postavo.

Vnanje države.

Rumunski „Journal de Bukarest“ govori o rumunsko-srbsko-crnogorskih nakanih, s katerim so nedavno nemško-magjarski listi svet plašili ter pravi, da je Sturdza belgradsko-rumunski agent, samo zato v Cetinje potoval, da je knezu oddal svoja pisma,

Listek.

Kantorčica.

Roman s pogorskega zakotja.

(Češko spisala Karolina Světlá; poslovenil Franjo Tomšič.)

(Dalje.)

„To se ve da, tam je vsako nedeljo in vsak praznik slavnost lepih deklet“, smeje se Otik, kazaje zobe bele kakor toča in glada se si brkice; „moški se tam shajajo, pregledajo tam enega dekleta za družim in katera jim naj bolje dopade, to preglase za devico „polno milosti.“

„To delate na gospodov dan,“ križevala se je gospodarica; „take so tedaj vaše službe božje? In mi se pa čudimo, da nas bog tepe z vsemi možnimi šibami, z vojsko, nerodovitnostjo in s kolero! Ali da ravnajo te ženske po vaši volji in tja pridejo, če to vedo? To pa vendar niso nikake poštene dekleta.“

„Mogoče da niso, pa kaj je na tem? Po tem ne vprašamo, le da so lepe, mlade in milostno za nami gledajo.“

Mrakotova je od jeze celo zarudela.

„Slišiš, sinček,“ rekla je ostro; „pred trenutkom si mi očital, da na té premalo gledam, pa ne zdi se mi, da bi ti sam na-sé toliko gledal, kakor bi bilo treba, drugače bi na taka mesta ne hodil. Gotovo bi si prej v sramoto nego v čast štela, ko bi se mi taka „cipica“ zasmijala in mislila bi si, da me misli sebi enacega. Ne, fantič, taka dekle, ki ima po vseh moških oči, vsaj za me bi ne bila. Pa taki ste vi, vi praški gospodje; hočete biti bog ve kaj ter kakor bi ga nad vas ne bilo. Človek se na ravnost boji z vami začeti, da bi vas ne razžalil; vsaka materina beseda vas razžali, in glej, na enkrat vam je dobra vsaka...“

„Nikar ne pozabite pridejati, če je mlada in lepa,“ nagajal je razkačeni materi.

„In tako kakor ti, mislijo v Pragi vsi možaki?“

„To sem jaz še pravi svetnik mej njimi. Saj vam zmirom pravim, da ne veste, kaj na meni imate in kaj bi vam drug na mojem mestu prizadjal.“

„To je lepo! In ti svoje prijatelje nikoli ne opominjaš, da bi obračali misli drugam nego na take bedastoče?“

„Naj dela vsak kar hoče, jaz tudi tako delam.“

„Morda se po tej izpovedi ne boš več čudil, da sem te tako nerada v Prago pustila ter te tam še zdaj nerada vidim? Nijsem vedela, da je temu tako, pa dozdevalo se mi je, da si učenost drago kupuješ — na poštenosti. Ne segaj mi v besedo, saj je previdno dovolj iz tvojih besedi, da pri vas v Pragi nobena previdnost nič ne velja. Vi moški niste pošteni ter tudi ne iščete poštenih žensk. Pri nas je to vendar le dru-

ker je ob enem crnogorski agent. Nikdo v Rumuniji, Srbiji ali Crnogori ne misli, kaliti mir v Orientu.

Imenovanje grofa Petra Andrejevič Šuvalova za ruskega poslanca v Londonu na mesto Brunova vendar nij brez politične pomembe. Grof Peter Andrejevič ima namreč biti naslednik kneza Gorčakova, katerega moči vsled starosti vidno oslabe. Šuvalov je bil dozdej načelnik tretjega oddelka in intimni prijatelj carja Aleksandra. Lani je bil v Londonu kot izredni poslanec zaradi kivskega vprašanja in svojo misijo srečno rešil. Na mesto Šuvalova pride Potapov, bivši guvernér v Vilni, kateremu so nemški listi očitali, da hoče baltiške provincije porusiti. O Šuvalovu sicer gre govorica, da je on upliv staroruskega Katkova pri dvoru podri in mišljenje odločilnih krogov v nemški politiki prijaznejše tire vodil, pa okrepčevanje Rusije je tudi njemu glavna naloga. Ruski car vedno bolj boleha, tare ga melanholija tako, da včasih po več dni nikogar pred sebe ne pusti.

Francoski minister notranjih zadev, general Chabaud-Latour je razposlal vsem prefektom in podprefektom pismo, v katerem zahteva, da vsak dan telegrafično poročajo o političnem mišljenju svojih departamentov. Sicer pa se zdaj na Francoskem niti verska niti politična svoboda ne spoštuje. Constantiski prefekt je odstavil pet oficirjev meščanske garde za dva meseca, ker so se udeležili pri nekem civilnem pogrebu. V Marseillji pak je policija zgrabila in zaprla osemdeset oseb, katere ima na sumu, da so bili pri pariški komuni. Taka dejanja policijskega vohunstva le dražijo ljudstvo proti vladi, katera še zdaj po štirih letih išče maščevanja, namesto da bi izkušala zaceliti rane mejsobnega boja.

Bazaineva soproga je, kakor se poroča „N. Fr. P.“ iz Bruselja, prišla v Spaa, kjer je uže pred 14 dnevi najela stanovanje. Bazaine se tudi tam pričakuje, tedaj nij pobegnil v Italijo, kakor se je iz početka mislilo. Priprave za beg so se uže šest tednov delale. Bazaine se je iz početka branil ter nij hotel pobegniti, a naposled se je udal, ko njegova žena nij dosegla, da bi se zapor spremenil v prognanstvo. Državni pravdnik Grasse je precej po begu dal zapreti direktorja trdnjave, čuva je in strežaje, vojaške konsignoval in žandarmerije na stražo postavil. Polkovnik Villette je bil v dogovoru s komandantom trdnjave; oba sta uže v zaporu. General Leval vodi preiskavo in je odpotoval na otok Marguerite.

Španski republikanci napredujejo zopet proti Karlistom. General Moriones je Karliste v beg pognal in vzel imenitne karlistične pozicije.

Dopisi.

Iz Brd na Goriškem 12. avg. [Izv. dop.] Sicer vem da malo vaših čestitih bralcev je čitalo ono „Poslano“ iz Brd v zadnji številki jezuitskega „Glasa“, pod katerim je z svo mogočnostjo podpisan „A. B. vikar v Kogani, odgovoren za vse.“ Oholo se je vikar odrezal. Ali jaz bi skoro da v resnici ne vedel, zakaj hoče biti „odgovoren.“ Ali hoče biti odgovoren za vse škode, za vse nesreče, ki se prigode v njegovi vasi, v celih Brdih ali v papeževem kraljestvu, ali pa le hoče biti odgovoren za vse, kar je v svojem „Poslanem“ napisal? — Prvič nas obžaluje kot „mladiče“ in nas tolaži, da si nijso oni visoki gospodje, nič za za zlo vzeli. Reva! Kar na enkrat pa se straši in pravi, to ne more tako ostati, oni dopis se razširja mej naše moče in volilce; se boječ da bi se pobožne ovčice ne pohujšale ali še celo, od njegove vlade odpadle. Tudi on sam se boji „Sl. Narod“ brati in pravi prav: „Včeraj mi je nekdo pokazal številko 152. Naroda, itd.“ kakor, češ, kaj je ta list! Sancta simplicitas. Kar se tiče cerkve, zaradi katere toliko besedij zgublimate, vam samo to povem. Onih blizu 10.000 gold. katere pravite, da imajo Šmartinci v ta namen odkazanih, namreč za širjenje cerkve, nijso Šmartinci v ta namen odkazali, nego le njih gosp. župnik in župan, pustivša uboge vaščane, o pomanjkanji pridelka in zaslužka, stradati in terpeti, kakor se to nij nikdar zgodilo, kjer imajo takošno bratovščinsko ustanovitev, kakor vi. Ali vi nemate srca za take ljudi, raje po nepotrebnem „bogu v čast“ cerkve lepšate in večate kakor da bi denar mej uboge razdelili. Ako se z ono svoto denarja bahate, tē je to le vaša sramota, ker to ste ubogim iz ust jemali. Ali vi se opravičujete izrekom „omnia ad maiorem Dei gloriam“ ali pa: „Vsa sredstva se morajo uporabiti da se namen doseže.“ To je evangelij in morala jezuitov, katerih vredni sinovi ste. —

Vi pravite da šteje „Sl. Narod“ cerkve mej nepotrebne reči. „Sl. Narod“ uže vé, zakaj da so še cerkve potrebne, ali vam so dan denes cerkve le uže toliko potrebne da v njih politične stranke, uže toliko razjarjene, še bolje mej soboj ločevate, in prepri-

delate. S pomočjo cerkve si hočete svojo nekdanjo moč pridobiti in vse potlačiti, kar vaših ukazov v vseh rečeh neče. Človečanstvo hočete moralno uničiti, in da bi potem cerkev črez narode triumfirala in sama vladala; toda cerkev v vašem pomenu, ne prava cerkev, kakoršna je Krist učil rekav: „Ne iščite si kraljevstva na tej zemlji, moje kraljestvo nij od tega sveta.“ Ali delati vi tako? Ne! To vidimo povsod. Kaj pa delate? Kaj pravi Lenau:

Der Klerus möchte gerne bannen
Den Strahl des Himmels von der Welt,
Er möchte um die Erde spannen,
Sein schwarzgetünchtes Lügenzelt. etc.

Ali nij to resnica, koja vas v oči bo-
de? Dalje imenujete enega gosp. „Zvončar-
ja.“ Vedite da take prismojene psovke pri-
stujejo in se prilegajo bolje vam, kot onemu
gospodu, ker imate več sē zvonom opraviti,
kot on in imate tudi dobitka od njega. O-
menjeni gospod je tudi občinske račune od
leta 1862—64. predložil in tudi potrjeni so
uže bili. Občinske račune od leta 1865—67
je gosp. Jakomčič Ant. predložil i starešin-
stvo i deželni zbor mu so jih dvakrat po-
trdili.

Kadar hočete tedaj kaj svetu objaviti,
pomislite prej, kaj pišete in kake nasledke
bi lahko to imelo. Odgovarjali boste onima
gospodoma, ker ste se kot odgovornega za
vse podpisali. — Vašo željo, da bi jaz one
vaše privržence, kateri so kričali „proč se
šolami, proč z učitelji“ objavil ne morem iz-
polniti, ker bilo bi odveč otročje, one kmete
katerim ste vi možjane zmešali, v časniku
objaviti. Tedaj vzemite drugi odstavek v pre-
tres in pretresite ga dobro, da lahko kako
bolj pametno poveste, samo ne vēm, če vam
bode še kedo „Narod“ le tako pokazal
Srečno gospod „nunc.“

Iz Zagreba 13. avg. [Izv. dopis.]
Dosedanje saborske sednice so bile zanimive
samo zavoljo raznih interpelacij narodnih
zastopnikov na vlado. Vse interpelacije so
nadahnene duhom, ki spričuje sumničenje
naših zastopnikov v iskrenost ogerske vlade.
Jakič je interpeloval zavoljo utelovljenja
poprejšnje vojne krajine v mater-zemljo, Mra-
zovič zavoljo zakonske osnove o preustroj-
stvu deželne uprave, Makanec zavoljo ne-
posrednjega predloženja zakonskih osnov

gače; ta, ki se ženi, ogleda se po dekletu
nespridenem in delavnem...“

„Ali mati, kdo pa govori o ženitvi? Na
to nihče od nas ne misli!“

„Čemu je tedaj to letanje za dekleti?“
začne Mrakotova z novega. „Zakaj hodite
za njimi, čas tratite in jih zastonj nadle-
gujete?“

„Zabavljati se hočemo, tu imate vse naše
grehe z eno besedo. Čemu smo na svetu,
nego da ga uživamo v radosti? Pa saj
tim golobicam nij treba od nas nadlegovati
se pustiti, ali tudi njih to veseli. Kdo jih
sili, da bi nam verjele, ako jim pravimo, ka
jih radi vidimo. Zakaj nam hodijo na lima-
nice? Naj bodo modrejše in previdnejše...“

„Otik, ti govoriš kakor bogotajec.“

„To nijsem, pa sem mlad in kakor sem
vam uže prvič rekel, hočem se življenja ve-
seliti. Privoščite mi teh nekoliko veselih let;
uteko mi brzo, preveč brzo. To vidim na
druzih. Ko pride tridesetka, postane iz člo-
veka star, mrmrljast mladenič, ki roji proti

vsacemu in vsemu. Morali bi me prej hva-
liti nego grajati, da ne mislim na ženitvo,
ter si z dekličmi le igram. Saj bi vam nastale
nove skrbi, morali bi mi še več denarja po-
šiljati nego zdaj. Vsi moji znanci so uže
več ali manj noreli, kar pa nikoli ne rečem,
da so bili zaljubljeni, ali delali so zavoljo
deklet neumnosti; samo jaz sem ostal vedno
pameten in ostanem, če bog da. Na naj
lepšega dekleta nijsem nikoli dalje mislil
nego sem z njo plesal, govoril ali o njej
slišal; če sem s katero milkoval, nijsem tega
nikoli storil z nagibov lastnih občutkov, am-
pak navadno, da bi koga razjezil, ali ka-
kovi našopirjeni krasotinki pokazal, kaj more
Otik Mrakota: da se mu ne more nobena
in nobena ustavljati. Pa vselej sem iz takih
zapletkov srečno zlezel, ko sem imel dovolj,
in nikoli si nijsem perutnice pripalil. Da,
ljuba mati, vašega Otika, na katerega ste
tako malo ponosna, s katerim se vedno le
kregate ter ga imate za grešnega in nepo-
polnega človeka, molijo vse krasne dekleta

praške. Ko bi vam hotel praviti, to bi še
le videli...“

„Morda bi se ne studil, bahati se, kako
vodiš dekleta, ki te imajo rade, za nos? To
je res jako težko in slavno učenje; kako
dolgo si se učil za to? Ali tudi temu, ki
v tacih rečeh naj dalje prinese, dajo „di-
plom“ ali kako se uže tisto pismo imenuje,
katero si dobil, ko so te za doktorja ime-
novali? S tacimi razkladi me enkrat za vse-
lej oprosti, prosim te...“ In Mrakotova se
bravši sinovo obleko uteče z njo iz sobe.

„Tu imamo,“ je rekel Otik od mize
vstavši; to je naša odmena; govorimo-li en-
krat resnico, niti lastna mati je ne prenese.
Vse ženske hočejo, da bi se jim človek lagal.“

Tako premišljeva je pristopil gospod
doktor k zrcalu in popravljal si obleko in
brke. Delal je to tako skrbno in zvesto,
kakor bi od tega bog ve kaj odviselo. Nje-
gov pogled je pri tem pravil, da je sam s
soboj čisto drugače zadovoljen nego mati
z njim.

(Dalje prih.)

kroni, in zavoljo na saboru nezastopane Reke, in Rački zavoljo tistega dela premoženja verozakonskega in naukovnega deželne zaklada, kateri je še iz časov pred 1848. letom na Ogerskem. Na Mrazovičevo interpelacijo je Mažuranič takoj odgovoril. Rekel je, da bo osnova o preustroju deželne uprave še tekočega zasedanja saboru predložena. —

„Obzorov“ Graški dopisnik marljivo prečteva „Slov. Nar.“ V svojem zadnjem dopisu spotika se tudi na mojem dopisovanju. Graško dijačlje je proti Slovencem ravno tako animozno v svojih dopisih kakor proti Srbom. Ta žaner izpolnjuje gotovo ves njegov dušni obroč. Da „Obzor“ njegove zabavljice ne briše nij prav. Takšno celo nepotrebno pikanje na eno in drugo stran bolj škodi nego koristi. Graško dijačlje pravi, da so Slovenci na Hrvatskem inostranci. Živio dr. Ante Starčević! Živio Vuk Karadžić! Obadva imata celo jugoslovanstvo od Triglava do Balkana za eno skupno domovino. Graško dijačlje ima v enem žepu srbsko „Zastavo“ v drugem „Slov. Narod“, ter tako dolgo na teh listih na graškem „Schlossbergu“ kljuje, da nazadnje res kakšno zabavljico iz njih izkljuje. On jezdiha tisto kolibo, na kateri so uže pred dvajsetimi leti drugi jezdili, in ki je denes za jezdiharja celo nenavarno kljuse. — Zgodovina jugoslov. narodov je bila dosedaj tako zvani senzacijs-roman, ki se po tem le receptu dela: huka in buka, krika in vika, črni razkičeni lasje, pusto močvirje, mesečina, boj, razvaline, zapeljivi entrižan zelo bledega obličja, mrtvaško pokopališče itd. Svet denes za senzacionalne romane ne mara več, in tudi od nas jugoslov. narodov, igrajočih vsakovrstne senzacije, začel se bo odvracati, če ne bomo umeli drugač živeti nego do sedaj. Naša zgodovina je vse polna melodramatičnih dogodkajev, neplodna je pa glede pravosti, glede vzvišenih velikih značajev, glede plemenitega dušnega življenja, glede velikih idej. Hic Rhodus, graško dijačlje, hic salta. Beri, če uže druga ne, vsaj Bulwer Lyttonove spirituvalistične romane, in videl boš, kako podli so sedanjim tvojim nazori, kako ozko tvoje dušno obzorje. Uže v enem svojih prejšnjih dopisov sem rekel, da je celi hrvatsko-srbski razpor smešen. Graško dijačlje začelo je pa tudi hrvatsko-slovenski razpor kultovati, kupiči tedaj smešnost na smešnost. Pustimo mu njegovo veselje, za nas še zloben nij, nego smešen. Sicer mu pa rečem, da se jaz v prihodnje z njim več vkvarjal ne bom. Pred menoj ima prosto polje, pa se more prekopitati po njem, kakor god se mu lepše vidi.

Domače stvari.

— („Narodno društvo“) Knjižica „Slovenci in državni zbor“ se je uže razposlala vsem društvenikom, kateri so dozdaj društvu pristopili. Ko bi kdo društvenikov knjižice še ne bil sprejel, naj se blagovolji oglašiti pri g. rodoljubu, pri katerem se je dal v društvo vpisati ali pa pri društvenem odboru.

Osnovni odbor.

— (Politično društvo „Slovenija“) je imelo v četrtek zvečer svoj občni zbor, kateri je zarad ljubljanske volitve sklenil, da se naj sestavi izmed mestnih volilcev samih odbor, ki ima sklicati volilni shod mestnih volilcev. Ta shod se skliče v soboto 22.

avgusta in odločuje končno kandidaturu za ljubljansko mesto za deželni zbor. Ako se postavi pravi kandidat, upati je, da zopet enkrat Slovenci zmagamo v glavnem mestu.

— (O župnik Rozmanovi nagli smrti) nam piše še naš dopisnik iz Vojnika 12. avgusta: Denes zjutraj ob 1/2 9 se je konjiški nadžupnik g. Rozman tukaj skozi v Celje peljal in si sam kučiral. Konj je sem ter tje po kačje cesto meril in po njej švigal; pri neki hiši kakih 5 minut od trga pa celo obstal in nij hotel več naprej iti, tako da je prišel gospodar iz bližnje hiše in ga po cesti napeljal. Konj začne dirjati, zažene se v stran in zadene z ojnico v neko sadno drevo. Ojnica se prelomi, konj postane bežen in v tem strahu skoči g. nadžupnik konja pustivši v svojem begu, z voza, ali nesrečen skok! — Padel je na glavo tako, da si je črepinjo prebil, sicer neznatno ali začela mu je kri skozi ušesa, usta in nos brizgati; ležal je kakor mrtev na cesti. — Ljudem ki so to vozenje videli, se je uže prej močno sumljivo zdelo in res je nagla nesreča prišla. Prihiti so, ta žalostni slučaj videvši, ljudje skupaj, in le po daljšem drgnenju in žalenju se je nesrečnež zopet zganil in dihati začel. V naglici mu je dal vojniški župnik poslednje olje. To je bilo 10 minut od Vojnika proti Celji, kjer mala cesta iz velike v sv. Jur pelje. — Nesrečni g. župnik je ob 12 (opoldne) oči zatisnil in umrl. Ob 6. popoldne je bil nesen v spremstvu tukajšnje in cerkveniške duhovščine do vojniške mute konec trga, kjer je zato odmejen voz čakal in mrtvo truplo v rakvi v Konjice prepeljal.

— (Iz Konjice) pak se nam 13. avg. piše: Včeraj zvečer ob 8. uri se je truplo našega nepozabljivega nadžupnika g. Josipa Rozmana iz Vojnika v Konjice pripeljalo. Ves trg je bil na nogah, ogromna množina ljudstva se je sešla in obmilovala bridko osodo, katera je tako nemilo zadela najprijnejšega duhovnika. Mrliški voz so vlekli mladeniči in kmetje, duhovniki iz Vojnika in iz Konjice so ga spremljali. Hitro je bilo mnogo hiš razsvetlenih, zvonovi so tužno doneli, marsikatero oko je bilo polno solz. — Pogreb bode petek 14. avgusta. Vtis je nedopisliv, ko je smrt vzela tako naglo in neprividno obče spoštovanega in po pravem pomenu častivrednega gospoda.

— (Iz Sevnice) se nam piše: Pri tukajšnji volitvi volilnih mož se je komaj 11 volilcev udeležilo. Izvoljeni so gospodje: pl. Ratzesberg, Jože Trbovec in Janez Kropaj. G. pl. Ratzesberg je sicer Nemec, pa Slovencem pravičen, mislimo da bo volil narodnega kandidata ne pa križelovca in namškutarja Žnideršiča, kateri samo po časti hrepeni, za narod in blagostanje ljudstva se pa malo briga.

— (Iz Novega mesta) se nam piše: Toča o kateri sem vam včeraj javil, je pohodila svojim blagoslovom pet občin okolo mesta. Pobila je vse, kar je še bilo nad zemljo. Pogled po razrušenih poljih je turoben. Ljudje ne bodo imeli klaje za svinjak in razen žita, ki je prišlo dozdej pod streho malo ali nič za se. Reva bode velika. — Tukajšnji bataljon odide na vaje v Ljubljano na pet tednov, mesto nja pride kacic 800 brambovcev na vežbanje.

— Drug dopisnik nam piše: Novomesto in bližnja okolico je zadela zopet velika nesreča. Včeraj ob 1/2 dveh se je vsula toča

in je potolkla vse, kar je bilo zelenega. Koruza, ki je letos nenavadno lepo stala, leži potrta na tléh, ajde pa prosa pa niti videti ni. Sploh so vsi jesenski poljski pridelki pokončani. Škoda je tem bolj občutljiva, ker je lansko leto enaka nesreča Dolenjce zadela.

— (Nesreča.) 5. t. m. ob 5. popoldne je velika nevihta iz ceste iz Trsta proti Servoli dva senzala po imenu Rangan in Heinricher, od prvega sina, z vozom, fja-kerjem in konjem vred v morje nesla. Le konj nek se je rešil, ljudje vsi so našli smrt v kipečih in šumečih valovih.

— (Volkovi.) Piše se nam: Na Pokojišči nad Borovnico so tamošnjemu mežnarju pretečeni teden volkovi dva vola raztrgali. Blizu Cerknice so nek zadnje dni več starih in mladih volkov postrelili. Zverina more dohajati iz šum hrvatskih blizu črte Rieke-Karlovec, kjer se je začel na raznih krajih gozd rušiti.

— (Farovski list) se trese in boji za obstanek „Slov. Naroda“ in pravi, da ga bode zdanji glavni urednik Jurčič ugonobil ali „pogin“ mu pospešil. Kaj hudirja, ko bi bil pa ta človek kak klerikalni volk v liberalni obleki in od ultramontanov „kupljen“, da „Narod“ gonobi? Ta očetovska skrb za naše življenje je pa tudi lahko razložiti si, kajti kaj bi vendar bilo, če se ugonobi list, brez katerega bi farovski list večji del dveh tretjin svojih prostorov ne imel s čem izpolniti, namreč z bedastimi polemikami in farizejskimi pridigami? Tudi kar kaplan Klun ugiblje v „Vaterlandu“ o redakcijski premembi je samo poklunjeno t. j. nerešnično. Nijen odbornik 14. t. m. niti na misel nij vzel kar bi Klunje radi škleneno imeli. Čemu se dajete tako neumno dupirati!

Razne vesti.

* (Mejnarodni žitni semenj.) Na Dunaji se je 12. avgusta začel mejnarodni žitni semenj, kateri je bil od 3000 kupcev obiskovan in od sekcijskega šefa Charvata odprt. V imenu borsijskega predstojništva je Leinkauf poročal o letošnji žitni letini. On ceni, da se je letos v našem cesarstvu za pet milijonov centov več pšenice pridelo, kakor navadna leta, izvažalo se pa bode lahko dvanajst milijonov centov pšenice, tri milijone centov reži in tri milijone centov ječmena. Za koruzo dobro kaže, za oves pa srednje.

* (Pater Klinkowström.) znani jezuitski pridigar, je pri sv. Andreju na Koroškem, kjer je zdaj jezuitski kolegij, te dni bil od mrtvuda zadet in se bode težko zopet ozdravil.

Umrli v Ljubljani

od 11. do 13. avgusta:

Adolf Gačnik, 2 m. v mestu št. 96 na črvenem kataru. Tomaž Glačnik, 85 l. za oslabiljenjem. P. Rožnik, 2 l. na božjasti. Evelina Pavlinec, 5 mes. za drisko. Franciska Kuhel, 3 l. za pljučnim urtutom. Urban Rant, 61 l. za črvenim snedom. Gašper Sibavec, 49 l. za vodenico. Terezia Rozin, 3 l. za tuberkulozo. Amalija Kovačič, st. 1 l. za pljučnim mrtodom.

Tuji.

14. avgusta:

Evropa: Rodart z Dunaja. — Luteloth z ženo iz Trsta.

Pri Slonu: Perz, Berger, Preis Lederer iz Dunaja. — dr. Kozjek, Salomon iz Grada. — Magolič iz št. Lamprehta. — Košir iz Trsta. — Kanie z Pešte. — Bachfeld iz Frankfurta. — Polak iz Leskovec.

Pri Malič: Woudra iz Iglave. — Kerger iz Vratislave. — Ott iz Linca. — Kleig, pl. Maly, bar. Eibisfeld, Singer iz Dunaja. — bar. Abpfaltren, od sv. Križa.

Pri Zamorci: Kastreve iz Kostanjevece. — Bobič iz Osjeka. — Pleše z Dunaja. — mad. Peinzi iz Dunaja.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

Izvrstna zdravilna hrana Revalesscière du Barry odstrani vse bolezni; namreč bolezni v želodeci, v živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehruji in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduho, kašelj, neprebavljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, navāl krvi, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje krvi tudi ob času nosečnosti, scarno silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenji, ki so vsem lekom kljubovale.

Spričevalo št. 73.621.

Na Dunaji, 1. februarja 1871.

Neskončna hvaležnost do Vas mi daje povod, Vam te vrstice pisati. Bil sem skozi štiri mesece od strašne naduhe trpinčen; nikdo mi nij mogel olajšanja dati, dokler nijsem na svet prijatelja Vaše izvrstne Revalesscière vzel, ki me je od tega zlega temeljito ozdravila.

Feliks baron pl. Clarov.

Spričevalo št. 65.715.

Paris, 11. aprila 1866.

Moj gospod! Moja hči, ki je izredno trpela, nij mogla prebavljati niti spati; nespečnost, slabost in nervozna razburjenost jo je prevladovala. Ona se nahaja celo dobro po čokoladi Revalesscière, ki jo je popolnem ozdravila, ima dober tek, dobro prebavljivost, pomirjene živce, zdravo spanje in trdno meso ter je zopet dobre volje.

H. de Montlouis.

Spričevalo št. 73.800.

Mohač, 20. decembra 1871.

Tri mesece sem Vašo slavnoznano „Revalesscière“ užival in po tem od večletne zlate žile ozdravel, ter sem to izvrstno sredstvo enemu svojih prijateljev v rabo pripočil. Prosim torej, da blagovolite takoj poslati 2 funtno škatlico za mojega prijatelja pod pojmi Vam že znanim napisom po poštnem podvzetju.

Z vsem spoštovanjem

Jož. Ulllein stavitelj.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalesscière pri odraslih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesscière-Biscuiten v pušicah 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbrucku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih.

Dunajska borza 14. avgusta.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . . 71 gld. 55 kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . . 74 „ 65 „
1860 drž. posojilo . . . 107 „ — „

Akcije narodne banke . . .	973	—	—
Kreditne akcije . . .	243	50	—
London . . .	109	70	—
Napol. . .	8	79	—
C. k. cekini . . .	—	—	—
Srebro . . .	103	50	—

Filijala štajerske eskomptne banke v Ljubljani.

Podpisani zavod prevzema

Denarje na obrest

pod sledečimi pogoji:

a) v giro-contu proti vložnim in cheques-knjižicam, kjer se more vsakateri znesek od 5 gld. višje vložiti ter se do zneska 3000 gld. more vzdigniti, in sicer

s 5 % brez obznanila,

s 5 1/2 % proti 15dnevnu obznanilu

v vsakaterih zneskih;

s 6 % proti 90dnevnu obznanilu

v vsakaterih zneskih.

b) Proti kasnim pismom (Kassenscheine), glasečimi

se na ime ali na prinesitelja,

s 4 1/2 % brez obznanila,

s 5 1/2 % proti 30dnevnu obznanilu.

Uloge v giro-contu proti knjižicam in rabljenim kasnim pismom uživajo obresti od 1. julija 1873 dalje.

Filijala štajerske eskomptne banke eskomptira dalje premenjave tržišča (Platzwechsel) in domicile do 150 dnij tekočega časa na Gradec, Dunaj, Trst, Celovec in druga domača tržišča, ako je tam banka ali bankna filijala, — ona preskrbuje komisijonsko nakupovanje in prodajanje vseh vrst vrednostnih papirjev in efektov kakor je kurs proti najbolj ceni proviziji, — prevzema v inkaso menjice in nakaznice za domača in tuja tržišča. (110—15)

Samostojno kreditno društvo tega zavoda daje kredite po statutih določbah. *)

Filijala štajerske eskomptne banke v Ljubljani.

*) Izpisi iz statuta kakor tudi proslin blanketi se na ustno ali pismeno zahtevanje dajo zastoj v pisarni tega zavoda.

Naturne mineralne vode

frišno natočene v vseh sortah

se dobivajo v

špecerijski, materijalni, barvni, vinski, delikatesni in semenski prodajalnici

Petra Lassnika.

(151—10)

Na graščini Fužine (Kaltenbrunn) pri Ljubljani je edina kot dobro izkušena

mašina za žito čistiti

Lhuiller's Trieur

s katero se za plačo 10 kr. od mernika žito od kokalja, graha, ali od stoklase in pahovke popolnoma očisti in se iz manjših sort dobiva najlepše žito za seme.

Oznaniilo.

Služba društvenega služabnika in čuvaja orodja pri ljubljanski prostovoljni požarni straži

je na novo za oddati. Z njo je zedinjena mesečna plača 25 gold., prosto stanovanje v glavni zalogi in vsako leto ena službena obleka.

Prosilci za to mesto naj dokažejo svojo zmožnost v branji in pisanji, znanje obeh deželnih jezikov in svoje dozdajanje opravilo, ter naj dotične prošnje vložijo do konca tega meseca pri načelniku požarne straže gosp. Francu Doberletu.

Kovači, ključarji in enaki delavci z metali imajo prednost.

V Ljubljani, 13. avgusta 1874. (220—1)

Od odbora ljubljanske prostovoljne požarne straže.

Doberlet, načelnik.

Klosterneuburg.

Vinorejno in kletno orodje:

Stiskalnice (preše), zdrozgalnice, sesalke itd. itd. iz permanentne razstave po fabriških cenah. Ilustrovani katalogi brezplačno.

„Weinlaube“, časopis s slikami za vinorejno in kletarstvo. VI. leto, polletna naročnina 3 gld. — Naročila, vprašanja itd. naj se izvolijo poslati do administracije „Weinlaube“ v Klosterneuburg pri Dunaji. (217)

Izdatelj in za uredništvo odgovoren: Ivan Semen.

Strelni zadev v Rojanski čitalnici.

15. in 16. avgusta bo streljanje z darili.

Z dovoljenjem odbora

Ivan Hansal.

(211—3)

Pomoček za pokončevanje podgan.

M. Spielman iz Zagreba,

c. kr. izklj. privilegija lastnik se

usvoja p. t. občinstvu svoj nezmotljiv

pripomoček za pokončevanje pod-

gan, mišev, krtov in ščurkov priporočiti, ker more činnost svojih pripomočkov z najboljšimi spričali od visokih oblastij in od zasobnikov spričati in se učnek pripomočka hitro pokaže.

Fabrika in depozitirji so porok zato, da to sredstvo res pomaga.

Moje zaloge so v vseh c. kr. glavnih mestih.

C. kr. izključivo privilegirana brezstrupna

Tinktura za stenice,

ki v dveh minutah stenice in zalego pokonča.

Univerzalni flašter za kurje očesa,

s katerim se v najkrajšem času izgubi vsako kurje oko.

Kavčuk pasta,

s katerim se vsako usnje, obutalo, tako namaže, da ne gre voda skozi, če se prav 48 ur v njej stoji.

Mazilo za ozeblino,

ako se potrebuje, neha precej srbeča, in ozeblino se ozdravi.

Cene: 1 dozis pomočka za uničevanje podgan, mišev in krtov 1 gld. — 1 flaša tinkture za stenice 40 kr. — 1 flaša prahu za ščurke 60 kr. — 1 doza flaštra za kurje očesa 50 kr. — 1 dozis kavčuk-paste 50 kr. — Mazilo za ozeblino 1 gld. 10 kr. Pri vsacem se pove, kako je rabiti.

Ljubljana: H. L. Wencel, glavni trg, „pri plavi kugli“. — Kamnik: Janez Murnik. — Škofja Loka: Franc Marinšek. — Mengš: M. A. Jenčič. —

Radovljica: Friderich Hamann. (200—2)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.